

Кйоръ Хасанъ.

Познавамъ го, като мене си: очитѣ му сж ни бѣли, ни сиви носѣтъ му е малко такъвъ, е като таквось и има жуки напукани и дрѣхата му е ни сива, ни бѣла и една рѣкавица на дѣсна та рѣка

Михалаки

Името му, името му е! Отъ кой табуръ! (паче)

Кйоръ Хасанъ.

Името му! . . Името му незнамъ, Отъ кой табуръ е Той не ми каза отъ кой табуръ е . . . а само ми каза, че вдига плетѣтъ ми за да плува на него по Дунава, питамъ: защо? . каже: да плувамъ по Дунава, да се расхождамъ . . . и той го нарами и го понесе . . . Азъ трѣгнахъ подиръ него за да видѣ какъ ще се удави той въ рѣката . . . защо-то, чорбаджи, съ плетѣ по Дунава плували се? . . Вървахъ, вървахъ подиря му и той влѣзна въ една порта и хвърли плета ми въ двора . . Като ме видѣ, че го гледамъ, онъ захвана да се смѣе и каза: турецкйй братушка, кога доде лѣто, ще се кжпемъ въ Дунай, а сега холодно, холодно! и захвана да сѣче съ топора плета ми . .

Михалаки.

Ами ти какво му рѣче

Кйоръ Хасанъ.

Рѣкохъ му: братушка, що го сѣчешъ?

Михалаки

А той к'во ти рѣче?

Кйоръ Хасанъ.

Той викаше холодно, холодно, и сѣчеше . .